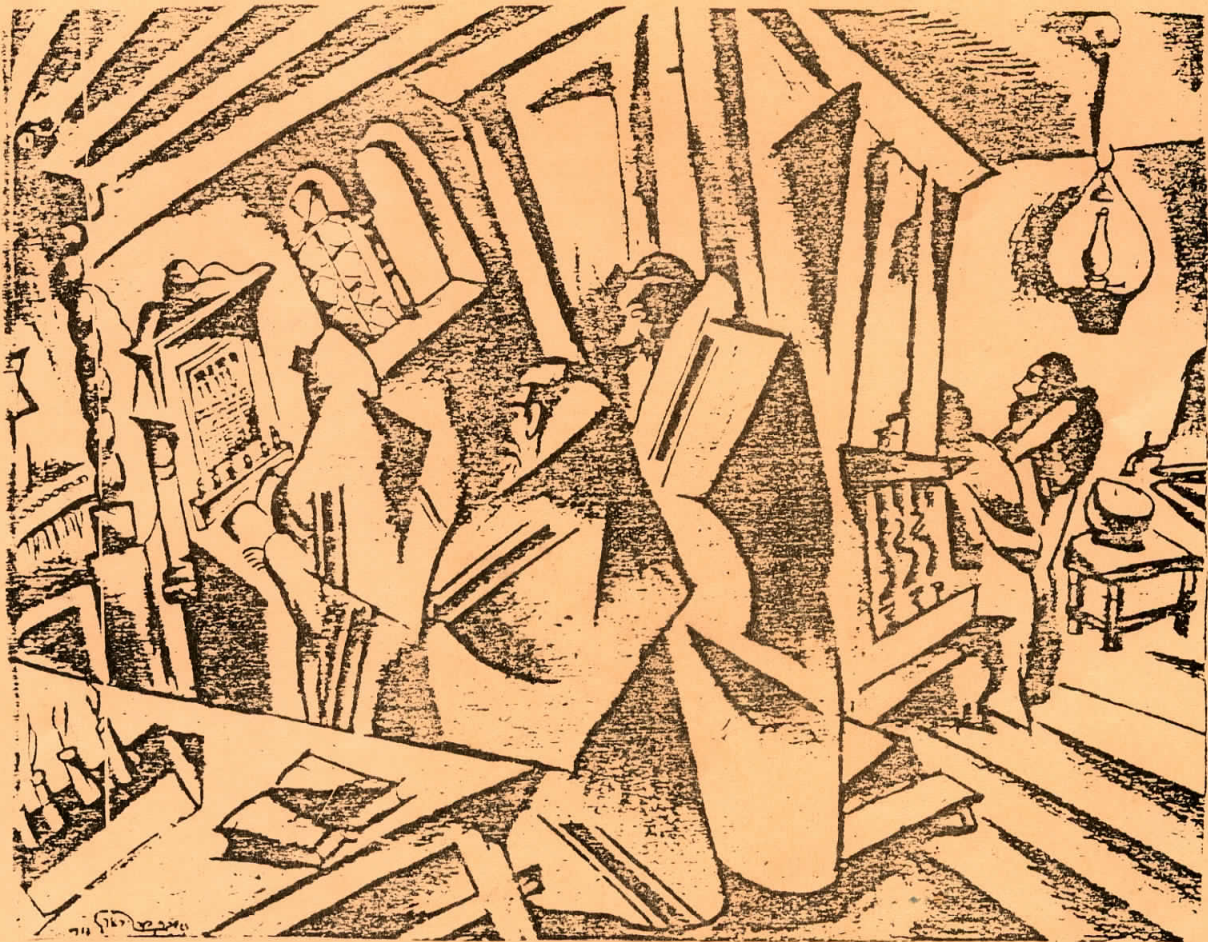
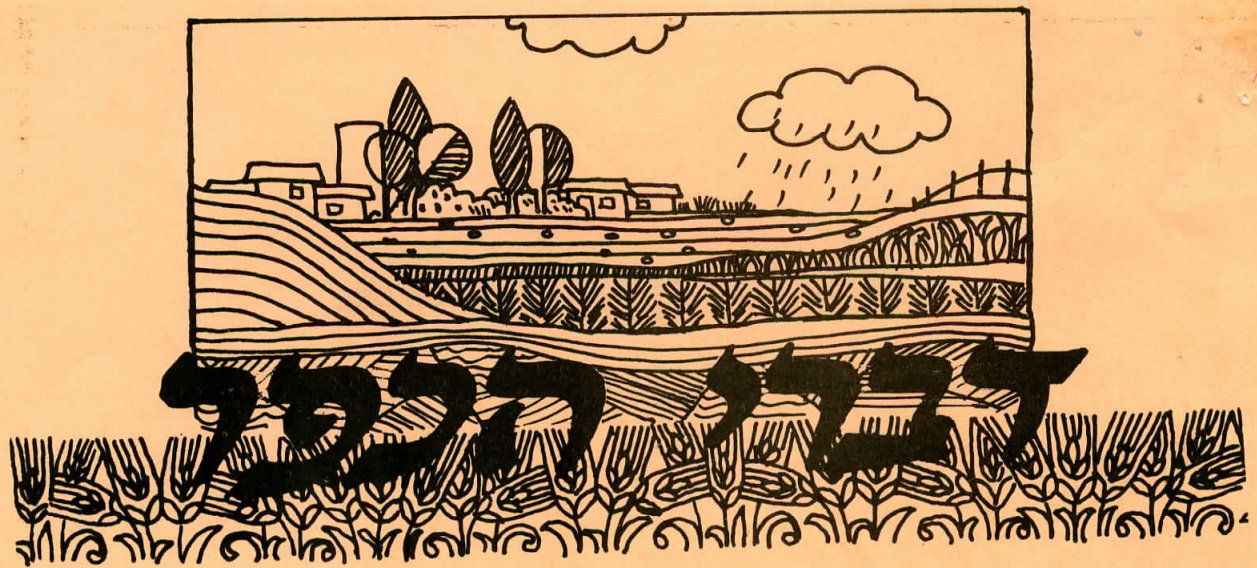

תפילה בבית הכנסת: מאת יושבר בער רובאק 1917

מספר 1145 ח' בתשרי תש"ן 6.10.89 כפר הנושא עלון פנימי

ג'וני ז"ל

ג'וני, הצעיר בנשמה, התקרב לזיקנה ואיננו עוד. הוא איננו עוד ומהיום נוצרה בביתנו. הוא היה לא רק חבר טוב אלא ידיד נפש, ידיד טוב ונאמן. הוא היה חבר קיבוץ למופת, באופן הראוי לשמש דוגמה לכולנו. המסירות, הצניעות, החריצות והאחריות - בכל תפקיד שהוא נשא בו - כרכז משק, כגזבר, בשליחות באוסטרליה, כפלח וכלכלן. ובשנים האחרונות בתפקיד אזורי בקרית-שמונה, בו הוא עבד עד לימינו האחרונים כמעט, מחמש וחצי בבוקר עד שש וחצי בערב. הוא היה צוחק לעצמו, כאשר הוא שמע על התקנון ל"דירוג גיל".

בשבילנו כולנו פה קשה, אבל בשבילי אישית ועוד מספר קטן של חברים קשה במיוחד. כי אני, אנחנו, הכרנו אותו כ-55 שנים, משנות השלושים, כאשר כנערים צעירים הצטרפנו לתנועת "הבונים" במזרח לונדון וביחד עברנו את כל השלבים - תנועה, הכשרה, עלייה והתיישבות, וג'וני היה תמיד אותו הג'וני - עם ההליכה המיוחדת הטיפוסית שלו, הראש מורכן למטה, מלא דאגות לעתיד קיבוצנו והתנועה בכלל.

קשה לחשוב על כפר הנשיא בלי ג'וני. קשה לחשוב על ריני והמשפחה בלי ג'וני. בעל ואב נאמן למשפחתו, כפי שהוא היה נאמן לקיבוצו - צורת חיים שהוא האמין בה בכל ליבו. ריני, רענן, אביטל, דוידה וכל הנכדים, וכמובן גם ברברה ורונני, לעולם לא נוכל לנחם אתכם על האבידה הנוראה הזו.

אתם והקיבוץ כולו, כולנו מבכים את מותו של ג'וני - היקר בחברים.

תהי נשמתו צרורה בצרור החיים.

משה בן-חיים

(דברים ליד קברו)

אל ג'וני

ג'וני, הלו, שם בין החברים |
מה יש שאתם כל-כך ממהרים?

לא מזמן הסתכלנו בחוברת "מזרח לונדון"
וצחקנו ודיברנו - כל אחד עם זיכרון.

"חבורת הירדן" כבר העברתם למעלה
ואנחנו - בעזרתכם - ממשיכים הלאה.

הכול מתוכנן בלי ידיעתנו
עד שיום אחד הטראומה נופלת עלינו.

הוא שיודע - יודע. הוא שמתכנן - מתכנן.
ובכל זאת דאג שביקור למשפחה יזדמן.

למרות הכאב, למרות החוסר
עלינו רק לקבל מה כאן נותן אושר.

לא מזמן הייתם עם המשפחה
וביליתם שעות מלאות שמחה.

הלכת ווהסתובבת - היית שקט
אבל בעיניים שלך -- אתה חושב -- זה בולט.

כשאתם מתאספים ב"פורום" קטן
תקוותי שישארו כך הרבה הרבה זמן.

כולנו ניפגש שוב - ברור ומובן,
אבל מה שעשיתם - היה כל-כך מוקדם.

גזבר, מרכז משק, פלחה - הכול -
עברת כל תפקיד, מכשול אחרי מכשול.

קיבוץ בנינו - בשביל זה עשינו עלייה,
היה קשה לך לראות שקיבוץ לא מה שהיה.

תאמין לי, ג'וני, הקיבוץ לא יתפרק,
עלינו לתת לצעירים עם מחשבות לשחק.

לא בזבזנו זמננו, לא הכול הלך לאיבוד,
אתה זוכר - "חזק ורמץ" כשעמדנו בגדוד?

ג'וני - אוי ג'וני - עוד אחד חסר,
אבל אתם שם - ואנחנו פה - נלמד להסתדר.

שאתה כבר לא כאן, ג'וני, ליבי מלא כאב,
אבל השארית זכרונות - ואתה שם מסתובב.

נ ט ע

נ ר - ז י כ ר ו ן

י"א בתשרי תשכ"ו - אסתר סינה
י"ד בתשרי תשמ"ד - מרגה גרינברג

החייט הקטן עם החלום הגדול

ל ז י כ ר ו ש ל ג'ו ב י

כאשר הצטרפתי לתנועת "הבונים" במזרח לונדון, היתה זו תנועת ילדי פועלים ציונית. זה היה בשנת 1934, בהיותי בת עשר. הצטרפתי לשיכבה הצעירה, "הגדוד". בגיל חמש-עשרה עברתי לשיכבה הבוגרת - "החבורה". כך קראו לה, "החבורה".

חבריה היו לרוב בני אנשים קשי-יום - חייטים, ספרים, מגהצים, גוזרים ועוד בעלי מלאכות אחרים. למי שהצליח לגמור 12 שנות לימוד היה מזל, לא קשור בכלל לרמתו השכלית אלא במצב הכלכלי של משפחתו.

מה כל זה קשור לחייט הקטן עם החלום הגדול?

כך פגשתי את ג'וני - אחד מעמודי התווך של החבורה, "חבורת הירדן". כנראה ידע אז הגורל שנגיע להתיישב קרוב למימי הנהר. מ-15 שנותי הצעירות ראיתי את ג'וני, בן ה-19½, כאדם הכי מבוגר ואבהי ולא פעם, עד שהגעתי לבגרות, שימש לי לאב ומורה דרך.

ללכת ל"חבורת הירדן", שהיתה ממוקמת בשני חדרים קטנים ואפלים בלב שכונת העוני של מזרח לונדון, היה ללכת אל האור והאוויר. לא פעם בשבוע לאיזו פעולה, אלא כמעט כל ערב ואפילו בשבת ל"עונג שבת" היינו מתאספים. היתה זו דרך-חיים ובתוכה התלהבותו של ג'וני וחלומו הגדול משכו גם אותנו - הלאה, הלאה. מה לא עשינו? ערבי שירה, לימוד עברית, ויכוחים, הרצאות. יהדות, ציונות, סוציאליזם והמון צחוק ואחוות אחים. לעיתים, אחרי הפעולה, היינו הולכים - חבורה עליזה - לבית-קפה קטן, בלב שכונת העוני. שם בעל הקפה היה שומר לנו את השטרודל מאתמול במחיר אפסי. ישבנו עוד שעה-שעתיים - מתווכחים, צוחקים ומרעישים. ואז ליוו את הבנות הביתה. אין צורך כמעט להוסיף, שנדלקו וכבו אהבות ורומנים בין היא והוא - הרי היינו צעירים וחולמים. היינו כמעט כולנו אוטודידקטים וקוראים נלהבים של הספריות האזוריות, ומעל הכול, שואפים איך להגשים את החלום.

שוב, מה כל זה קשור לחייט הקטן עם החלום הגדול?

יש מיליוני דברים שלא יסופרו במילים ספורות, אך הנ"ל מצטברים לאדם מיוחד. למרות כל האכזבות, כל הקשיים, כל הייזע, לא הפסיק להאמין בחלומו - חלום על ארץ-ישראל לעם ישראל, על חיי קיבוץ, על ערך העבודה ועזרה חברית. לכן גם זכה להרבה שמחת חיים, להרבה הישגים בכל התחומים - בעבודה, בהתהוות המקום הזה, במשפחה האוהבת.

למשפחת הקיבוץ, ובמיוחד לנו הוותיקים, יחסר לשנים רבות.

רק הצצה מזערית לתוך החיים המופלאים של החייט הקטן עם החלום הגדול.
רחל אבידור

הערות העונה

מיכאל כהן

הימים הנוראים

חודש תשרי, הימים הנוראים. עשרה ימים שבהם עלינו לעשות חשבון-נפש, לכפר על עוונותינו ולשנות את עצמנו לטובה לקראת השנה הבאה עלינו לטובה. בכל ימי החגים האלה אנו קוראים "על חטא" וחלק גדול מהפסוקים האלה מדברים על חטאים שבין אדם לאדם, חטאים של "ביטוי שפתיים", "דיבור פה", "בדעת ובמרמה" "בהונאה", "בכחש ובכזב", "בעזות מצח", "בצדית דעת", "בשנאת חינם", "בתשומת יד". בכל הימים אנו חוזרים על ה"על חטא" - ומה קורה למוחרת? ניתנת לנו הזדמנות לבקש סליחה על כל הנזק שגרמנו לאחרים ואף נאמר שהשם לא יסלח עד שהאדם יסלח. ומה קורה למוחרת?

אינני מתייחס לאלה שבשבילם הימים הנוראים הם הנסיון הדתי היחיד שלהם בשנה, אלא לאלה שמתיימרים להיות נושאי דגל הדת כל השנה - מה קורה איתם למוחרת?

ביסוד כל האשליה העצמית, והדו-פרצופיות נח דבר אחד. כל מימסד דתי - בכל דת - אם מימסד כוהני, כומרי, גלחי או רבני מוציא את האלוהים מן הדת. וזאת הטרגדיה שלנו כבני-אדם. המימסד, אולי בכיונה ומתוך עניין צר, מנסה להרחיק או-תנו מאלוהינו.

הרי בדבר קיום אל עליון אין הוכחה להנה או להנה, ואין כל אפשרות להוכיח. לכן לכל אחד מאיתנו הזכות לקבוע לעצמו את גישתו לחידה זו, ורוב האנשים בכל הדורות מאמינים, אולי מתוך עצם מבנה נפשנו, שיש כוח עליון שמכוון את היקום כולו. המימסד מסיט את האמונה הישירה - לפולחניות. כמוכן, זה מחזק אותו, ומחליש את המאמין הפשוט, כי הפולחן דורש לימוד ויידע מסויים, שרק חוג מצומצם מסוגל להשיג. דת בלי אל הופכת טוב לרע וגורמת לפעמים לרע להופיע כטוב.

הנביאים, שהם חלק ממסורתנו בדיוק כמו הרבנים שבאו אחריהם, הדגישו את הקשר הישיר בין כל אדם ואלוהיו, והמימסדים הדתיים רוצים שנראה בהם המתווכים הבלע-דיים בינינו לבין האל. הדוגמה הבולטת ביהדות היא החסידות, ש תחילה כתנועה הדגישה את היכולת של כל אדם להשיג קשר ישיר לאל, והפכה לתנועה שגובלת בעבודת אלילים. התוצאה היא שינאה או ניברסלית כלפי כל מה שמאיים על המימסד המתווך, כלפי אמונות אחרות, כלפי פרשנות שונה, ואולי אפילו ביתר עוצמה כלפי ה"דתיים" שמשתייכים למימסד אחר בתוך אותה הדת. במקום לאהבת-אדם הגענו - דווקא בין אלה שחושבים את עצמם כדתיים הממשיים היחידים - לשינאת-אדם.

אז מה יהיה למוחרת מה"על חטא"? הטרגדיה היא אוניברסלית ואולי גנטית באנושות.

מסורת

עם אינו יכול להתקיים בלי המיתולוגיה שלו והמסורת שלו. שני ההיבטים האלה משתנים עם הזמנים ומקבלים פנים חדשות ואף תפניות חדשות, בהתאם לשינויים שחלים במשך קיום העם. לדאבוני טרם הצלחנו לבנות מסורת מתאימה לישראל, המדינה החדשה, ולקבוע, צורת החיים החדשה. יכול להיות ששניים-שלושה דורות אינם זמן מספיק לבנייה כזאת. אך מה קורה? מתוך חוסר סבלנות החברים הטובים שלנו, שבצדק מנסים להחדיר את התודעה של מסורת לחיינו, סוחבים בכיוון של המסורת הפולחנית של המימסד הדתי, על כמעט כל קוצו של יוד, ודווקא בכיוון של המימסד הגלולי ביותר. האם אנשי התזכות וההוגים הצעירים שבינינו יתעוררו ויתחילו להניח את היסודות למסורת ואף הייתי אומר - למיתולוגיה המתאימה לדורות שלנו?

(המשך בע' 6)

קצת פוליטיקה

הפוליטיקה גם היא חלק מחשבון-נפש. אני בין אלה שהגזעו למסקנה שאין ברירה אלא לצאת מן השטחים ולתת לערכים שם למצוא את דרכם בשביל עצמם. השביל יכול להו- ביל לתקופה של שלום או לא, אך בכל מקרה המצב יהיה יותר טוב מהיום.

ברם, יש לי בעייה עם שותפיי. הם הופכים את הפוליטיקה לשאלה של מוסר. כך הם מכניסים את עצמם למלכוד. כתוצאה מהפיכת בעייה פוליטית, שפתרונה צריך להיות טקטי ומעשי, להטפה מוסרית, הם מופיעים כאילו הם מאמינים שהערכים הם אנשים טובים, טהורים, שרוצים לאהוב את עם ישראל, אם רק ניתן להם את האפשרות הזאת. כמובן, קל מאוד להוכיח, שתיזה זו אינה נכונה. עלינו להבין שמדינות ערב והפלסטינאים היו רו- צים שניעלם מן האופק לגמרי. אם אינם ממש שונאים אותנו, הם בוודאי אינם אוהבים אותנו.

כך השאלה היא, איך לנהוג במצב של סביבה עויינת שחלק ממנה - הערכים של השטחים והפעילות היומיומית שלהם - נגדנו. זאת שאלה פוליטית גרידא ואם לא נדבוק בקו של גישה פוליטית, אנשי ארץ-ישראל השלמה תמיד ייצאו כשידם על העליונה. הגישה, שמסתמנת בכמה כתבות של אנשי שלומי, גישה של בכי על כל ילד ערבי שנהרג, כאילו הילדים האלה היו לגמרי תמימים וטהורים וכאילו מסקנה מתבקשת היא שאנחנו לגמרי הרעים, לא יכולה להצליח, לא מבחינה פסיכולוגית ובוודאי לא מבחינה מעשית.

עלינו להבין את מצבנו ה פ ו ל י ט י , ומזה להסיק מסקנות. מסקנתי, שהיא מבוססת - אני מקווה - על ראייה קרה של המצב ועל ההיסטוריה של השנים מאז מלחמת העולם השנייה היא, שאין כל סיכוי להצליח בהמשך שימוש בכוח, ובכוח בלבד. אם לא נוכל להעריך נכון את כוחנו הממשי, במסגרת הכוחות שפועלים בעולם שלנו ובעולם כולו, נפסיד את מה שבנינו אינני משלה את עצמי ואינני רוצה להשלוח אחרים, שביציאה מן השטחים אין סיכון גדול. יש ויש. אך, לדעתי, נהיה יותר חזקים ומחוססנים כדי להתגבר על הסיכונים האלה מיכולתנו לעשות כך במצב של היום.

העיקר, אם כל אלה שמסקנתם היא כמו שלי ימשיכו לדבר ולכתוב בשפה פוליטית הגיו- נית, ולא בשפה מוסרית רגשית, יש סיכוי כלשהו לשכנע את העם. המשך הקו של "יפה-נפש" לא ישיג כלום.

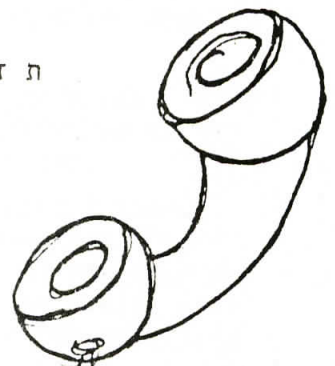
קיצוניות

הבעייה של קיצוניות קשה. בלעדיה כמעט בלתי אפשרי להשיג מטרות, ובמיוחד מטרות שהן משום מהפכות בסדר חברה כלשהי ובמנהיגיה. אם אינך מאמין במאה או במאתיים אחוז במה שאתה מנסה לשנות בחברה, או להחדיר לחברה, כמעט שאין סיכוי להצלחה. אך מה הסוף? לפי תולדות האנושות, ההצלחה הופכת את הקיצוניות לדיקטטורה, שמחסלת כל מי שחושב אפילו קצת אחרת. לכן אנו מנסים להיות במרכז - שקולים. וכאן בעייה - איך להיות קיצוני לשם מטרה של אי-קיצוניות? איך להיאבק בביטחון עצמי מלא לזכות הספקנות? לאיזה מין דיכטומיות בורא היקום הכניס את האדם!

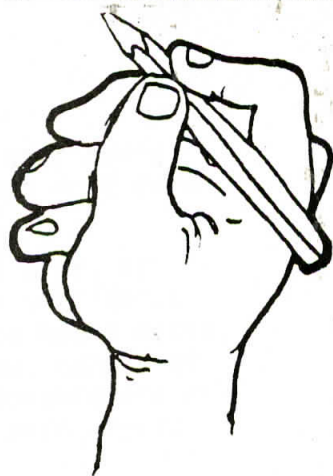
מיכאל כהן

990

ת ז כ ו ר ת ח ו ז ר ת !! מס. טלפון ל א ו ל פ ו -

זה מזכיר לי

האמת היא שזה לא מזכיר לי כלום. אך כמו תמיד, נצחי כמו עונות השנה ונדידת העופות הנוודים, הוא מופיע אצלנו בקיץ, חולף בשמינו, עושה בום על-קולי וחוזר לו לנכסי הדלא-ניידי שלו בלוס-אנג'לס. הכוונה, כמובן, לדני נמלי, הטניסן האחרון, אולי, שעדיין מחזיק גוף שרירי ומגוייד ושמוריד את בני גולדברג בכוח-יד, על הדשא של בני. אז דני, ידידי, מאוד אהבתי את שהותך איתנו, היית רגוע ותומך ועזרת לכל נדרש. ואילו אד קוץ' לא היה מפסיד כבר את הבחירות לראשות העיר ניו-יורק, הייתי מציע אותך במקומו. הכול הייתי מוכן לקבל ממך, אבל כשאמרת שאתה רוצה להיות מרכז-משק, הבנו שנינו שהגיעה העת להיפרד. אז היה שלום, אביו ומייסדו של "כל סוטה", נתראה עם חלוף העיתים. ותזכור שהאמת היא ההיפך ממנה במרוצת הזמן. צ'או.

וזה מזכיר לי שהמועדון הישן והזכור לטוב פושט צורה ולובש צורה. לאחר פעילות נמרצת של נציגת מטה חירום לענייני אומנות - הפוליטרוק רבאקה. הפך המועדון לגלריה, ובה תלויות תמונותיהם של אומני הקיבוץ והתמונות תימכרנה לכל המרבה במחיר. בישיבת סיכום שנערכה בין ועדת התרבות ורבאקה סוכס, שהגלריה-מועדון ימשיך לשמש את כל פעולות התרבות, כמו ערבים חברתיים, קונצרטים, שיחות. אך הגלריה-מועדון לא ייפתח בפני קרבות אגרופ, ערבי ריקודים ומסיבות ראש השנה האזרחית והחג שהיהודים כל-כך אוהבים - כריסטמס, גם. כמו כן יותקנו בגלריה-מועדון מזגני-אוויר - תרומה מעזבונו של זליג חנין ז"ל (אביו של אדם בן-חנוך) שקיבלה חיזוק מתרומה של בן-דודו של אלן איסטון, ששהה כאן לאחרונה. הדבר יאפשר לכל החוטאים להתפלל ביום הכיפורים במזג-אוויר קריר ונוח לכפרות.

וזה כמובן מזכיר לי גם את תמיר. אבל למה? שכחתי.

היו שלום עד לפעם הבאה. ולכל החוטאים צום קל ונעים. ממני - המזכיר לכם.

בינינו לבנינו

דני נמלי

הייתי מתחיל עם תודה לכולם על... אבל אשאיר את זה לסוף, מפני שיש לי כמה דברים, שאם לא אכתוב אותם מיד, אז פשוט אשכח אותם, מפני שהם לא חשובים במיוחד. בהחלט לא חשובים כמו תודה לכולם על קבלת הפנים החמה וכו'. אני מתחיל לחזור על עצמי. זו לא הכוונה. רציתי לכתוב על העניין הזה שלי עם דודו (המזכיר החדש). אין לי כלום נגדו, בעצם, למרות ההתקררות המיידית שהיא הקרין כלפי, כשהעליתי לפניו את בקשתי לחברות. אז שמע, דודו, החלטתי להוריד ממך את העניין ולהישאר חברים. לא כועס... כשאתה מגיע ללוס-אנג'לס, חפש אותי בספר טלפונים תחת השם יניב גליק.

לא רוצה להזכיר את דודו יותר מדי, מסיבות מובנות, אבל הוא העלה אצלי רעיון בכתבה האחרונה שלו ב"דברי הכפר". הוא כתב על "הזמיר מזגריה" הידוע גם בכינוי "תמיר". למי שלא יודע, ה"ל" השמיע לנו מזמירותיו בחתונה של דניה כהן.

יומיים אחרי החתונה הופיע בעיתון "ידיעות" הרשמה לקורס מוזיאונים בשפרעם. חשבתי - פה ישנה אפשרות לעשות כסף. נשלח את תמיר לקורס, נחליף את שמו ל"זמיר מאיזמיר" ושילך לעבוד בטובא. רעיון לא רע? מה אני אגיד לכם, האמת היא שכבר אני שומע אנשים מדברים. אומרים - הוא בא לביקור קצר וכבר אומר לנו מה לעשות. כיוון שאני אדם רגיש ולא אוהב ביקורת שלילית, אז אני מוריד את העניין הזה מסדר-היום. זה היה רעיון טפשי. טפשי מספיק כדי שהרעיון הבא יישמע מצויין.

(המשך בע' 8)

שיחה ליום כיפור: איפה הקווים האדומים שלנו?

אנו חיים במשטר דמוקרטי ולפיכך על המיעוט לקבל את מרות הרוב. אומנם זכותו תמיד לחתור באופן דמוקרטי לשנות את דעת הרוב ולשכנע אותו לקבל את השקפתו של המיעוט.

כך פועלת הדמוקרטיה במדינות הנאורות ואם כי השיטה רחוקה מאוד מלהיות מושלמת - לא מוכרת שיטה טובה יותר.

ואף-על-פי-כן קורה מדי פעם, שהמיעוט לא מסוגל לקבל את הכרעת הרוב. מטעמי מצפון או שכנוע פנימי חזק ביותר - שוברים חוקי דמוקרטיה ולוקחים את החוק בידיהם!

כך גם עם תנועת שחרור האישה בתחילת המאה - קשרו את עצמן בשלשלאות לעמודים במקומות ציבוריים, הפכו את עצמן למטרד ציבורי - ולבסוף זכו במאבקן.

כך גם היה בתנועה נגד חימוש גרעיני בארצות רבות - הפגנות ענק, שביתות שבת מחוץ למחנות צבאיים, אלא שהפעם הממשלות לא נכנעו. בארה"ב שרפו צווי-גיוס לווייט-נאם - והממשלה נכנעה.

אצלנו - זריקת אבנים על הכנסת לא הכניעה את הרוב והשילומים אכן זרמו מגרמניה.

גוש אמונים טייל בגדה. התנחל שם - והכניע את הרוב! עד כמה "מוצדקות" פעולות כאלו - שאלה בלתי פתורה. והכוונה היא לערוץ דיון בנושא זה בערב יום כיפור, כאשר הדגש יהיה על שני נושאים מרכזיים אצלנו:

האם יש קו אדום שמעבר לו עוזבים את הארץ? ובקשר לשטחים, האם לא כבר עברנו אותו - ואז מוצדק סירוב לשרת בשטחים?

השיחה תתקיים במועדון +30, בשעה 21.00, בערב יום כיפור.

שלושה חברים יציגו את עמדותיהם - ואז יהיה דיון פתוח לכול. ק נ ל י ן

(בינינו לבנינו - המשך)

אולי אפשר להביא הנה תיירים שיקבלו סיור מודרך בבית של בני גולדברג בשביל חמישה שקל מכה? גם זה גרוע, הא?

בעצם לא התכוונתי לדבר על כל זה. רציתי בסה"כ לכתוב את רגשותי. אחרי שלא הייתי פה שלוש שנים... התחלתי להרגיש בבית, כשעליתי לחדר-האוכל כבר ביום הראשון. בלי לשים לב דרכתי על הסמרטוט הזה של רג'י, שנקרא גם כלב. היצור הזה, שפשוט נראה כמו חלק מהמדרגות, התעורר לחיים תוך שנייה וניסה להוריד לי חלק מהרגל למזלי הייתי קצת יותר מהיר ממנו והצלחתי בשנייה האחרונה להתחמק. מאז אני בא לחדר-האוכל דרך המטבח. הבעיה היא שגם שם תמיד יושב איזה כלב. לא בכל הרגשות שלי מעורבים כלבים, באמת שלא. העניין הוא שזה כבר שלוש בבוקר ואני צריך לקום בשש, לכן אני חייב לסיים. המשך יבוא בביקור הבא.

רק עוד דבר אחד וזה מיועד לכל הפולגים עם החוש הומור היבש במשק. לא כל מה שכתבתי זה אמת, ישנם קטעים שהם לא כל-כך רציניים, אבל אם אתם צריכים הבהרות, תפנו אל מוסי. הוא לפעמים שומע. זהו, תודה, היה על הכיפאק - דני נמלי

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה נ ל ד ת

8.10. שריטה סינה

10.10. נעמי קולמן (רחמני)

11.10. יואב עדר
אהוד המאירי

12.10. אוולין ואלך

13.10. בני פורסטר
עירית ינטיס

14.10. טרי ויטהם
דוד ריפקינד
סלה לויין (נכדה)
חזי הרפז

י מ י - נ ל ש ו א ל י ן

8.10. ברברה ורוני ביוטו

9.10. פם ויענקל מנדזיגורסקי

10.10. רחל ואילן גינת

11.10. קרול וגרשון שרק

14.10. צביה ואנג'לי קוניגיס

נעמי ופרץ כהן

נטע,
כותבת אלייך כנציגת כל אותם אנשים
טובים וחמים שיודעים לתת הרגשה של
איכפתניקיות ובית חם.
המוץ המוץ תודות על קבלת הפנים ועל
המתנה היפה.
שתהיה לכולכם שנה של בריאות, אושר
ויצירה. מסרי לכולם את תודתנו
בהרבה אהבה
דניה וזיו

לכל בית כפר הנשיא,
תודה על שנה נהדרת אתכם.
מקווה שניפגש, נתחדש
בזמנים טובים יותר!
ע י נ ב קורן

מה נשמע?

* ראש השנה עבר עלינו בשקט ובעצב - עצב על שג'וני הלך מאיתנו בטרם עת. אך בישיבה ביחד בחדר-האוכל המרווח והמקושט להפליא היתה בה מן הנחמה לחברה כולה. הסידורים החדשים (שאינני מבינה עד היום) של הרמ-קולים המפוזרים בתיקרה פעלו כהלכה וקולות המקהלה, שהיתה במיטבה, הגיעו לכל פינה.

סוף שנת תשמ"ט הביא גם לסוף הפסקת החשמל בבוקר. עד לתחילת החורף - ועד להודעה הבאה - אין יותר הפסקות מתוכננות.

* הקיץ פשוט לא רוצה ללכת ועדיין יש כאלה הנהנים מן הבריכה כל רגע שזו עדיין פתוחה.

* בחג התאספו כ-150 אנשים (ביניהם משפחת פרלסון וידידים מספר) ב"הר הצעקות" מול המוסד שבו כלוא ניר ביחד עם עוד כמה "סירובניקים". היתה זו הפגנה מטעם "יש גבול", שמטרתה יותר לעודד את החברה מכל דבר אחר. "דיברו" איתם במגאפון ואיחלו להם שנה טובה. גם אנחנו מצטרפים לברכה זו.

* ברוך הבא לדני חייט, שכמנהגו מדי שנה בא לעזור בקטיף העונה. כל הכבוד.

* וזה המקום לברך גם את עירית שיינגזיכט, שחזרה למולדת ובינתיים מחלקת את זמנה בין כפר הנשיא וחצור. וגם את נאוה בן-חיים, שבאה לביקור משפחה.

* המועדון-גלריה בשלבי גמר ורבה מזמינה את החברים לבקר. לפי שעה הוא לא פתוח בשעות קבועות ומתכננים יתיחה חגיגית ורשמית בשבוע הבא.

* בינתיים "מועדון +30" פורץ ומארח ישיבות, שיחות וכנסים על שמאל ועל ימין. אולי זה הזמן והמקום לחדש מפגשים של ה"מועדון פלוס" לזותיקים?

* ברכה מיוחדת לאביטל, שהצליחה להגיע מדרום-אפריקה בשיא המהירות, ע"מ להיות עם ריני ורענן בתקופה קשה זו.

* ועוד פנים מוכרות שראיתי הערב: סטנלי הוולשי, שהיה בין המתנדבים הקשישים אחרי מלחמת יום הכיפורים - בא לביקור השנתי שלו.

* ביום ג' בערב השתתפתי במפגש עם אנשי חצור - ראש-פנה ממועצת הפועלים ונעמת - אצלנו. מטרת המפגש לשכנע את חברי כפר הנשיא כן להצביע בבחירות להסתדרות ולמועצות הפועלים בנובמבר. היה די מביך - כי מספר האורחים היה גדול ממספר החברים שהגיעו לשיחה. אני, לפחות, השתכנעתי, שיש לנו הרבה להפסיד אם נמשיך להיות אדישים למה שקורה סביבנו. כמו שאמרו - "בנפשנו הדבר".

בינתיים איחולי בריאות לכולנו

ברגע האחרון: רות נאי, הליצנית שלנו, היתה מאוד עסוקה השבוע. שתי הופעות בימי-

הולדת פרטים של ילדים. ביסוד המעלה ובחצור וצילום קטעים מהופעתה עם אלינועה באולפן הווידאו בתל-חי. הקטעים ייכללו במגזין הווידאו הגלילי.

חידוש!

חידוש!

חידוש!

ביום ה' הקרוב נפעיל את הדמוקרטיה הישירה

קו פתוח

מרכז המשק

שאל

אל:

המזכיר

קצב

מנהל המפעל

הגזבר

ב-12.10.89 בין השעות 22.00 - 20.00

תוכל(י) לשאול, להעיר, להציע - ולקבל תגובה בו במקום.

בשיחת טלפון ישירה אל מקור המידע.....

פרטים מדויקים תקבל(י) בתא הדואר שלך - יום לפני שתופעל השיטה בפעם הראשונה.

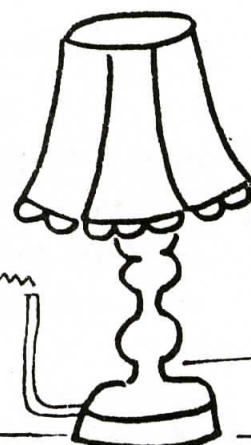
אנו רוצים להזכיר לחברים שבחודשים אוקטובר - נובמבר
אין הפסקות חשמל יזומות ע"י המשק.

לגבי חודשי החורף

דצמבר - ינואר - פברואר

נודיע במועד מאוחר יותר על ההסדרים החדשים.

חנ"מ

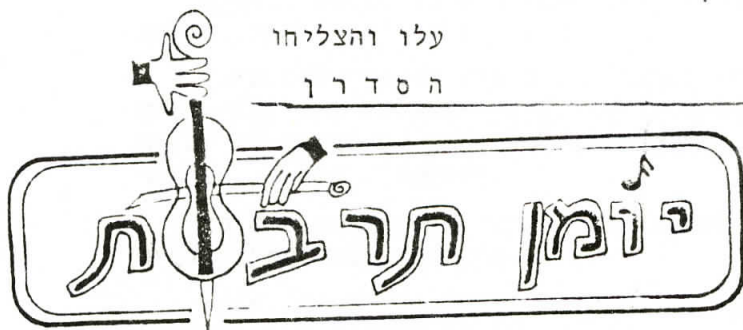
לכל האזרחים שלום!

בטח לא שמתם לב שיצאתי אתמול למילואים. אלק הצליח להיכנס לנעליי כאילו נתפרו לרגליו הוא. אני חוזר מהמילואים ב-3 בנובמבר ועד אז אלק ישתדל לנהל את סידור העבודה על הצד הטוב ביותר. אני מבקש מכל החברים לזכור ולקחת בחשבון שלמרות היותו סדרן עבודה בעל עבר עשיר, זמן רב עבר מאז שהוא ישב ליד הטלפון הא-דום ופתר בעיות של היום-יום. אז נצטרך כולנו להיאזר בסבלנות ולעזור לאלק לעבור את החודש הבא בגמישות רבה ובהבנה מלאה.

אנחנו עדיין באמצע עונת החגים והבעיות הרגילות ימשיכו לצוף והפנצ'רים ימשיכו להיווצר - שוב הסבלנות וההבנה הן המפתח להצלחה.

בחודש אוקטובר מתבצעים שינויים במסגרת החינוך המקומי. פעוטון "שחק" מת-פרק ואנו פותחים את פעוטון "נרקיס" וכל זאת בנוסף לשינויים באוכלוסיית הגנים. ההשפעה תהיה על רשימת התורנות להקמות, שבנויה לרוב מהורי הפעוטים, לפי הגנים והפעוטונים. החלטנו שלא נגרום שום שינויים עד שאחזור מהמילואים, ע"מ שלא נעמיס שום מעמסת-יתר על אלק בחודש הקרוב. בסך-הכל מדובר בשתיים-שלוש הקמות ולכן אין טעם להפוך עולמות עד נובמבר. זהו. אם באמת ישנן בעיות ישנות שאלק לא יוכל לפתור, אפשר לפנות לתמיר שפרונג שלאחרונה כיהן כסגני לענייני רישום ושיבוץ יומיומי.

עלו והצליחו
ה ס ד ר נ

אנו רוצים להביא לתשומת לב החברים שמכל אנגלסברג סיימה את תפקידה כאחראית להזמנת כרטיסים למופעי-חופ.

ברצוננו להודות לה על המסירות במילוי התפקיד הנ"ל.

למרות מאמצים רבים ועדת התרבות לא הצליחה עד כה למצוא חבר/חברה אשר מוכנים למלא תפקיד חשוב זה. על כן - א) נשמח אם מישהו מוכן לקחת על עצמו את המשימה ויתקשר עם אחד מחברי הוועדה. ב) לעת עתה יצטרכו החברים לדאוג להזמנת הכרטיסים בעצמם ונקווה שזה יהיה זמני בלבד!

בברכה

יעל ש., אדי ט., רונה, אסנת, יוסי מ.

בלהה, חנה מ. - ועדת התרבות

חדש ימיו כקדם

העדינה

בשקט ובלי הרבה מהומות התרחש במחלקת הקידוחים וההשחזה של מפעל "הבונים" - אם לא בדיקת מהפך, לפחות שינוי כיוון. אחרי שנים רבות של עבודה שכירה נכנסו בחודשים האחרונים ל"ממלכה של חימ'קה" מספר חברים ותיקים.

קודם כול תשאלו - כפי ששאלתי אני - מה זאת "השחזה עדינה"? זאת פעולת ההחלקה הסופית על הקצוות המחוספסים של חלקי הברזים בגדלים שונים, פעולה שנעשית בעזרת מין שופין חשמלי (קצת דומה לכלי שבו רופא השיניים מחליק את הסתימה - בגודל אחר, כמובן).

אייבן, האחראי עכשיו על המחלקה, מסביר שיש כאן מגוון עבודות וחבר (ה) העובד (ת) יוכל בלי קושי ללמוד את כולן ולעסוק בהן לפי הצורך. יש סוגי השחזה שונים (מכונת "ליפים", הורדת "גראדים" בסרט-נע של נייר זכוכית), ויש גם קידוחים והכנת המכונה לגדלים שונים. הנושא האחרון כרגע בשליטה הבלעדית של אייבן והשכיר היחידי שעובד במחלקה. אבל אין זה חייב להיות כך.

אומר חימ'קה: "אייבן פשוט ייעל את כל המחלקה. עם פחות אנשים אנחנו מוציאים יותר עבודה. זאת עבודה לא קשה פיזית...". אני מסתכלת עליו ומנסה להרים חלק אחד, אבל לא מצליחה. חימ'קה מרגיע אותי ואומר שרוב החלקים הם יותר קלים. חוץ מזה, אם יש קושי תמיד יש מישהו שיעזור.

אייבן בעצמו לא לגמרי מקבל את דבריו של חימ'קה. "זאת עבודה כמו כל עבודה. העיקר שצריכים לעשות אותה והיא מכניסה הכנסה." הוא מודה שאחרי שיצא מן המוסך בעצם חיפש עבודה "בלי הרבה בלבול-מוח" - והנה הוא אחראי על כל המחלקה.

ליד אחת המשחזות עומד וילי - הוא מחלק את השבוע בין עבודה זאת ועבודת הדפוס. שאלתי: "איך העבודה?" והוא עונה בתנועת-ראש "ויליאמית" רבת משמעות. הוא לא בטוח אם זאת עבודה לוותיקים. בעיקר מפני שהוא עומד במקום אחד כל הזמן והוא הרי רגיל להסתובב. לשבת? "זה מאיט את קצב העבודה ולא כל-כך נוח", הוא אומר.

מבחינת השעות זקוקים לעוד שני ימי עבודה - יום אחד בקידוחים ויום בעבודות אחרות. אבל - ש י מ ו ל ב:

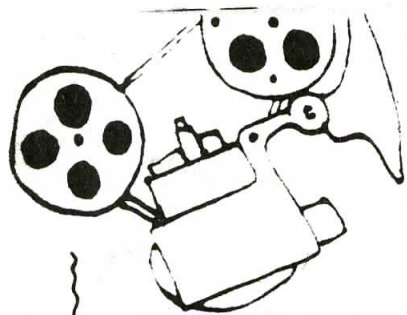
ימים אלה יכולים ללא קושי להתחלק בין מספר חברים ו/או חברות, כשכל אחד עובד חלקי יום או חלקי שבוע. העיקר שהאיש יעבוד תקופה ממושכת. בתור דוגמה מספר אייבן על חברתו של טומי, העובדת במחלקה יומיים בשבוע ומספיקה לבצע את כל העבודה הנחוצה "ל גוף ה"מפעיל".

בסיכום הוא אומר: "עדיף שבוע מפוצל של אנשים קבועים ואחראיים על אולפניסט שיעזוב אחרי מספר חודשים.

ובכן, מי שרוצה להצטרף לצוות, או לפחות להתעניין במה מדובר, מוזמן לבקר במחלקה ו/או להתקשר עם האחראי.

א נ ג ה

פִּינַת הַסֵּרֵט הַשְּׁבוּעִי

שם הסרט: ק י צ א צ ל ס ב א SUMMER WITH GRANDPAP

במאי: הו הסיאו הסיין

משחק: קי צ'ואן, מלי פונג

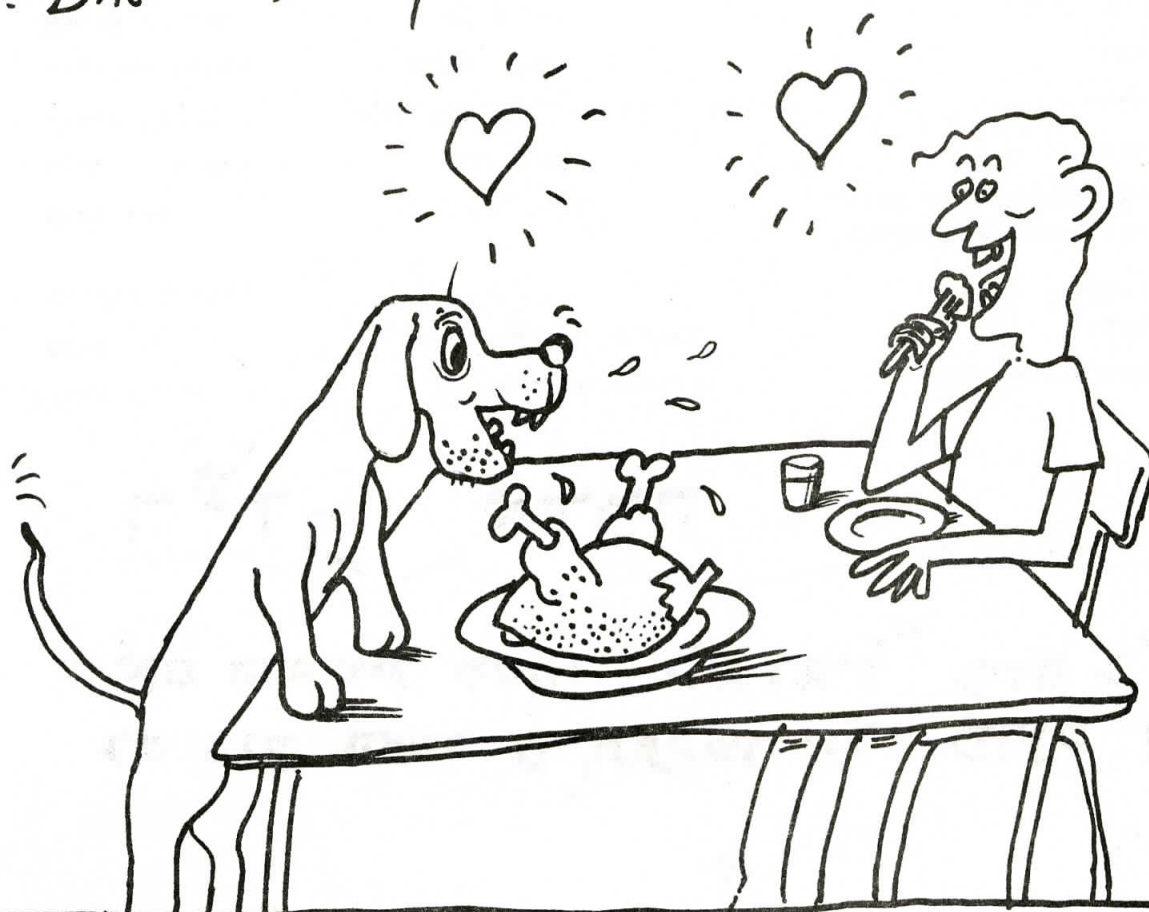
כן, רבותי, כבר לפי השמות ניחשתם. פעם ראשונה מאז הגיעו לכאן ותיקי מנסורה ותקעו יחד בגבעות החרבות של הגליל, סרט סיני, טיוואני ליתר דיוק. הסרט היה להיט גדול ועטור פרסים בקיץ שחלף. ולכל הדעות, מבקרים וקהל כאחד, הוא יצירת מופת קטנה.

צבים וצרצרים וגדת נחל ובית קברות קטן ופסי רכבת ואימהות ודודות שמקלפות במיה. חופשה בכפר קטן ואיך שעולם המבוגרים נחשף לעיני ילדים, על המוזרות שבו והמכאובים. סרט על התהליך שנקרא התבגרות. זהו סרט רציני, מצחיק לעיתים, ובעיקר עזין ומקסים. אני ממליץ בחום ללכת לראות אותו, ולו רק בגלל האפשרות להיחשף לקולנוע שלא ראיתם עוד כמוהו. אותו סוג קולנוע, כמו "יול" ו"העדר", שהוא כל-כך לוקאלי עד שהוא הופך להיות אוניברסלי. תיהנו.

בשבוע הבא: סרט על האפרטהייד - עולם נפרד.

ו. (וון-טון) סרטים

אתה אוהב את הסרט? לך? מן או לא? מהלים לך
בבית! לא מהלים לך החברים לך מחבר-האול!

הסופר	שם הספר	התוכן
אופנהיימר אהרן (עורך)	קתדרה, כרך 52	לתולדות א"י ויישובה
ליכט חיים	מסורת וחידוש	יהדות
זעירא יוסי	מקרו-כלכלה	
כנרי ברוך	לשאת את עמם	ההגשמה, השליחות והדימוי העצמי של הקיבוץ המאוחד
ארצי יהודה	כל הפרדות	שירה עברית
תלמי מנחם	פעמיים תורכי!	הומורסקות יפואיות
ספרן נדב	העימות הערבי-הישראלי 1948-1967	
הוקינג סטיבן ו'	קיצור תולדות הזמן	מן המפץ הגדול עד חורים שחורים
קלינסקי איתן	מוֹרָה ללשון עברית מובסת	שירה מודרנית
שפירא אניטה	ההליכה על קו האופק	סיפור עולים הצועדים לא"י בארצם החדשה
אפלפלד אהרן	קאטרינה	רומן
גוטיה תיאופיל	סיפורים פנטסטיים	רומן
דגן אביגדור	הרובע החמישי	רומן. טיפוסים בפראג של ראשית המאה
היין כריסטוף	סנפו של הורן	רומן
וולף טוב	מדורת ההבלים	רומן על ניו-יורק היום
לסטר יוליוס	זכור אותי אלוהים	רומן. גורלו של האדם השחור
סאדאת ג'יהאן	בת מצרים	סיפורה של מצרים
רון-פדר גלילה	מצלמה נסתרת	רומן נעורים
פואיג מנואל	קללת נצח של קורא דפים אלה	רומן פסיכולוגי
קארה ג'ון לה-	בית רוסיה	רומן ריגול
קידר דוד	קולוניה וילה	רומן על ההתישבות היהודית בארגנטינה במושבות של הברון הירש
ראניון דייוויד	הברוקלינאים	סיפורי ברודוויי וברוקלין
שביט דן	משורר מתכוון להתאבד	רומן
ענברי פינחס	האופציה הפלסטינית	אקטואליה ישראלית-פלסטינאית

רעידת אדמה

אם הרגשת משהו "לא רגיל" ביום ב'
בשעות הצהריים, תתקשר אל: פרנק וו'.

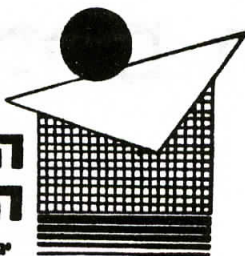
ספרים חדשים - in English

CONTENTS

TITLE

AUTHOR

Novel	A Woman of Destiny	Hammell G.K.
Crime Novel	Caper	Sanders Lawrence
Novel - Family Saga	Time in its flight	Schaeffer Susan
Novel	The Sands of Time	Sheldon Sidney
"	Lady of Hay	Erskine Barbara
Murder Mystery	Summer's Lease	Mortimer John
Novel	The Green King	Sulitzer Paul-Loup
Spy Novel	Code Ezra	Courter Gay
Autobiographical Novel	Pendennis	Thackeray William
Crime Novel	The Widow	Freeling Nicolas
Lexicon of Yiddish Words in the English Language	Hooray for Yiddish	Rosten Leo
Novel of Paris	The Weeping and the Laughter	Barber Noel
Novel of Catatonic's World	The Comforts of Madness	Sayer Paul
Novel	The Open Door	Sillitoe Alan
"	A Theft	Bellow Saul
Crime Thriller	Hot Money	Francis Dick
Novel	Palomino	Jolley Elizabeth
Jewish Clandestine Activity in the Middle East 1946 - 1951	Operation Babylon	Hillel Shlomo
Thriller	The Alamut Ambush	Price Anthony
Novel - Russian Revolution Period	Novel with Cocaine	Ageyev M.
Novel - Life in Harlem in the 50's	Bird at my Window	Guy Rosa
"	The Railway Station Man	Johnston Jennifer
Collection of Jewish Stories	Lazar Malkin Enters Heaven	Stern Steve
Thriller - Background of Beirut	Agents of Innocence	Ignatius David
Novel - South Africa	White Boy Running	Hope Christopher
Story of the Marsh Arabs of Iraq, 1984	Return to the Marshes	Young Gavin
Travel Book - through China	Behind the Wall	Thubron Colin
Horror Story	Eight Months on Ghazzah Street	Mantel Hilary

לקראת המועצה החינוכית - יגור 89. 10 21 - 20

הצעות רבות וניירות עמדה שונים נאספו עד כה לקראת המועצה החינוכית. הצעות אלה רוכזו באוגדן שנשלח לקיבוצים. על מנת לאפשר קבלת החלטות במסגרת הזמן עד המועצה ובמועצה עצמה, אנו מציעים להתמקד ב - 6 הצעות ההחלטה שלעיל, ולקבוע מסלול קבלת החלטות בתוך הקיבוץ. שאר ההחלטות מופיעות באוגדן וראויות לחשומת לב ולדיון. להלן מוגשות הדילמות העיקריות העומדות להחלטה, באופן ממוקד.

א. בית ספר קיבוצי - כן או לא?

כן:

- המועצה קובעת כי חינוך הבנים מכתה א' ועד כיתה י"ב במסגרת מוסדות החינוך הקיבוציים, מהווה מרכיב חיוני של החיים בקיבוץ, תנאי לחברות היחיד בקיבוץ ותנאי להשתייכות הקיבוץ לתנועה.

לא:

- בני הקיבוץ על מוריהם ישתלבו בבתי ספר כלל-ארציים.

ב. בית הספר הקיבוצי כבית ספר פתוח וקולט.

האוטונומיה של התנועה הקיבוצית אינה סותרת את חובתו של בית הספר הקיבוצי להיות בית-חינוך פתוח, הקולט תלמידים מכל חלקי החברה הישראלית בסביבתו. ראוי שישתלבו בתוכו חניכי עלית-הנוער וילדי חוץ המתחנכים בתוך הקיבוץ, וכן תלמידים מהמושב ומהעיר הסמוכים, ביחס מתאים.

**ג. המצב הכלכלי של קיבוצים רבים והחשיבות להמשך קיומם של בתי הספר הקיבוציים - מחייבים
הורדת עלויות משמעותית.**

בתי הספר יפחיתו את עלותם מכלי לפגוע ברמתם ובאופיים. זאת על ידי מיזוג בתי ספר, הגדלת קבוצות
הלמידה, קביעת מינימום לפתיחת מגמות, קליטת ילדי חוץ בעלות של בני קיבוץ ומניעת פרישתם של
קיבוצים מבתי הספר.

ההמלצות המפורטות יבואו לאישור מוסדות התנועה.

קיום הערכות ההדדית בין קיבוצים, מחייב שלא תהיה פרישת קיבוצים מבתי הספר ללא אישור מוסדות
התנועה. עלות בתי הספר מעל להמלצות התנועה התנועה, תוכל להחשב כקריטריון לאישור פרישה מבית הספר.

ד. שיתוף הורים:

בית הספר הקיבוצי הינו בית ספר קהילתי, שבו מתבצע כיום עיקר שילוב גורמי החינוך השונים.
כנוסף לנציגות המורים והקיבוצים בגופים השונים של בית הספר, ישולבו מעתה גם ההורים ו"נאמני-
החינוך" בכל קיבוץ ב"מועצה ציבורית" ובוועדות שונות שיקבעו את מדיניות בית הספר.

ה. שותפות בית הספר בחינוך הערכי - תנועת.

כן:

- בית הספר הקיבוצי בשיתוף עם גורמי החינוך האחרים, (תנועת הנוער, רכזי חינוך, מטפלות והורים)
אחראים לחינוך החברתי - ערכי ולחינוך המשלים.
דרכי הביצוע ייקבעו באופן מקומי.

לא:

- תפקידו של בית הספר להקנות השכלה.
תפקידי החינוך האחרים - מוטלים על הגורמים האחרים.

מסגרות חינוכיות תנועתיות לבני הנעורים.

פני המועצה תעמודנה שלוש הצעות חלופיות להחלטה, שההשלכות האירגוניות הנובעות מההצעה שתתקבל יידונו במועצה, אך יובאו להחלטה במוסדות התנועה בשלב מאוחר יותר.

ה הצעות העומדות להחלטה

ג. ביטול חטיבת בני התק"ם, והשתלבות במסגרות אחרות

ב. חטיבה חינוכית עצמאית בתוך מסגרת הנוע"ל.

חטיבה עצמאית הבוחרת עם מי ובמה לשתף פעולה.

יידונו במועצה, אך יובאו להחלטה במוסדות התנועה בשלב מאוחר יותר

אפשרויות אירגוניות

אפשרויות אירגוניות

אפשרויות אירגוניות

1. התארגנות סביב בת"ס אזוריים, או מועצות אזוריות.
תאום מרכזי ע"י מחלקת החינוך.
(הצעת דוד זקס).

2. חינוך משלים באחריות הקיבוץ, והתקשרות לתנועת נוער על פי החלטת כל קיבוץ.
(הצעת מיכאל לבני).

3. השתייכות לתנועת נוער בקנים מקומיים או אזוריים.
(הצעת רייפי - אורים מיכאל ליבני).

1. מזכירות החטיבה ממוקמת בבית הנוע"ל, קיימות יחידות מטה מיוחדות לחטיבה. סמינרי מדעים משותפים. בני הקיבוץ משתתפים במועצות הנוע"ל.
(הצעת שאול שימרון ואהרון ידליון).

2. השתייכות כקן קיבוצי מקומי או אזורי, כחלק מהמחוז של הנוע"ל.
(הצעת שאול שימרון ואהרון ידליון).

עמותה ארצית של בני התק"ם משתתפות חברות נעורים שיש להן מחויבות לעמותה.
(הצעת עמיקם אוסם).

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * We are back to normal, at least till the end of the month, as far as electricity is concerned. You may now use your air-cooler all morning..... But seriously, planned electricity cuts have stopped for the time being - during the winter months we may have to cut down somewhat during evening hours, but when that happens we shall keep you informed.
- * Did we tell you that Nir Pearlson is spending his army-service in prison, for refusing the order to serve on the West Bank? Well, on Shabbat last week his family, together with another 150 or so people, gathered outside the place - and (amongst other things) wished him Happy New Year by megaphone. When, and where, will it end?
- * Max Chayat's son, Danny, has arrived from South Africa to do his yearly stint of cutting cotton. Lovely to see you, Danny, and maybe you'll stay for the next sowing season already?
- * Welcome home to Irit Scheingesicht. We understand there will be^a combined "simchah" with Chatzor in the not too distant future.
- * We should have liked to have had a more pleasant reason for welcoming Avital (Tenna), but she looks very well, and judging by the photos, her daughters are growing up into lovely young ladies.
- * Brenda & Harry Smith are back with us, after celebrating their son's wedding in England. They tell me it was a beautiful affair, held in bright sunshine on the lawns of one of the stately homes of England. (They apparently also hire out their facilities.) Anyway - Mazal Tov to all concerned.
- * The Cultural Committee regret to tell us that for the time being we shall have to order our own tickets, if we want to take part in activities in the district. They are looking for someone willing to volunteer for this chore - which apparently involves a lot of "koppdreinish" with people backing out at the last minute, complaining about where they were sitting, etc. But we hope this arrangement will only be temporary.

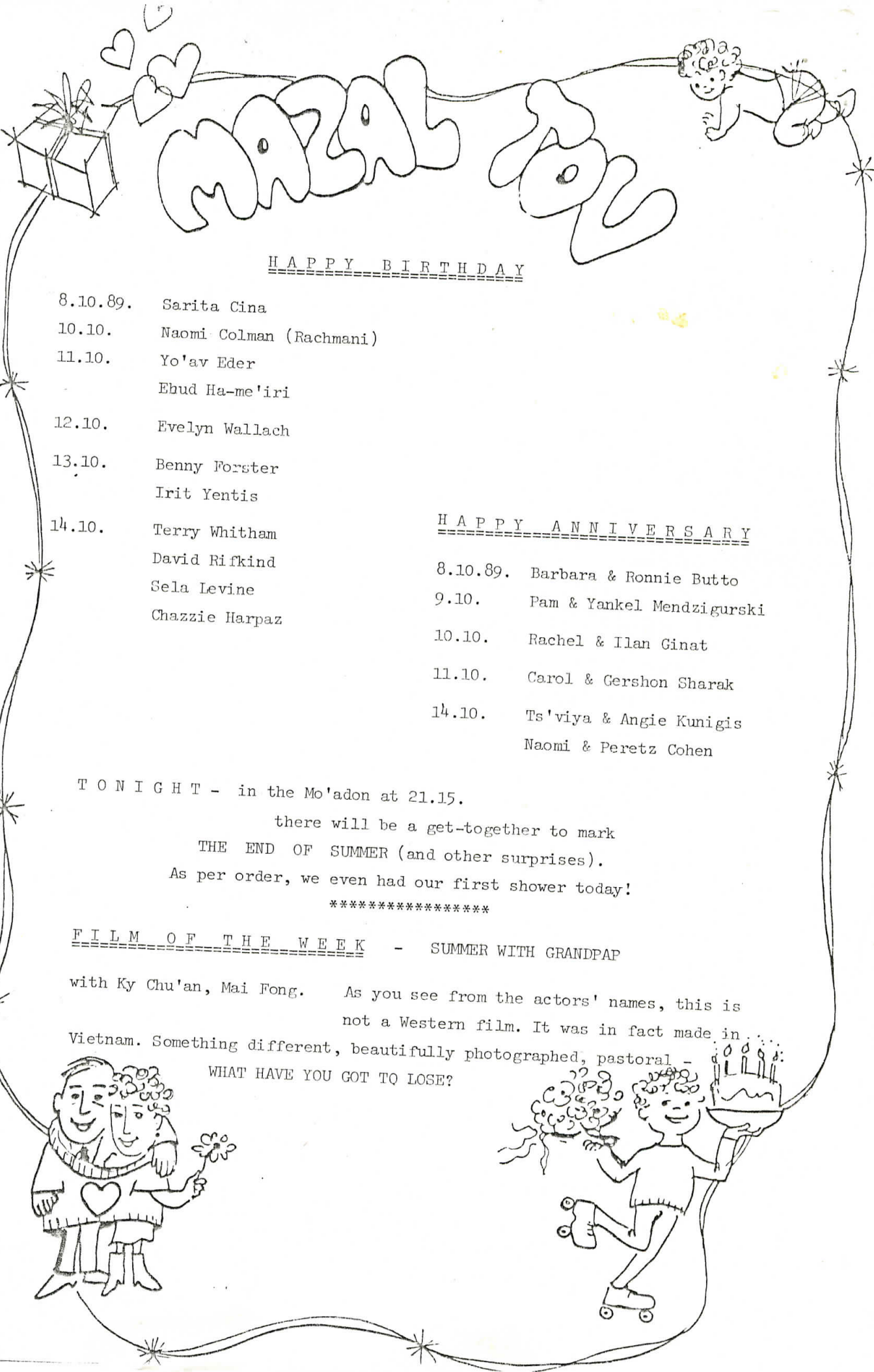
Anyway, have a good Shabbat, and well over the Fast.

INGE

J A H R Z E I T

11 Tishrei - Esther Cina

14 Tishrei - Marga Gruenberg

MAZAL TOZ

HAPPY BIRTHDAY

- 8.10.89. Sarita Cina
10.10. Naomi Colman (Rachmani)
11.10. Yo'av Eder
Ehud Ha-me'iri
12.10. Evelyn Wallach
13.10. Benny Forster
Irit Yentis
14.10. Terry Whitham
David Rifkind
Sela Levine
Chazzie Harpaz

HAPPY ANNIVERSARY

- 8.10.89. Barbara & Ronnie Butto
9.10. Pam & Yankel Mendzigurski
10.10. Rachel & Ilan Ginat
11.10. Carol & Gershon Sharak
14.10. Ts'viya & Angie Kunigis
Naomi & Peretz Cohen

TONIGHT - in the Mo'adon at 21.15.

there will be a get-together to mark
THE END OF SUMMER (and other surprises).
As per order, we even had our first shower today!

FILM OF THE WEEK - SUMMER WITH GRANDPAP

with Ky Chu'an, Mai Fong. As you see from the actors' names, this is
not a Western film. It was in fact made in
Vietnam. Something different, beautifully photographed, pastoral -
WHAT HAVE YOU GOT TO LOSE?

